

защитава само тая дейност на своите членове, която не противоречи на „съвременната законност и морал“. Дейността на социалдемократите не само, че не ще бъде защитавана от Съюза, но и не бѣ тѣрпѣна. Чирпанци се откъснаха отъ Съюза не безъ болка, както това се случва при всѣко насилствено откъсване, и заживѣха свой собственъ животъ. Тази дилема се налагаше и на другите дружества и отдѣлни членове. И само тогазъ се заговори за напусчане редоветѣ на Съюза.

*
* *
*

Великденската сбирка. Както винаги, така и сега социалдемократите действаха обмислено и общо. Реши се, за тая целъ да се свика по Великъ-денъ една сбирка на делегати отъ социалдемократически учителски кръжоци. Такава се състоя на 16 и 17 априлъ 1905 година. Взеха участие 43 делегати, представляващи 30 кръжока. Бѣха се обадили още 19 кръжока, които се съгласяваха да се състои сбирката и заяваха, че се солидаризиратъ предварително съ решението на сбирката. Тѣзи 49 кръжока сж имали 553 члена.

Първиятъ и най-главниятъ въпросъ, който имаше да решава сбирката, бѣ следниятъ: нужна и навременна ли е една отдѣлна, самостоятелна социалдемократическа организация? Всички делегати тукъ бѣха единодушни: една учителска социалдемократическа организация е не само нужна и навременна, *но е и необходима*. За обосноваване тая наложителностъ отъ образуването на такава организация, сбирката единодушно прие следната резолюция:

„Социалдемократическата учителска сбирка, като взе предъ видъ:

1) че народниятъ учителъ по своето социално положение спада къмъ пролетарската класа, което означава: а) че неговите най-важни интереси съвпадатъ съ общите интереси на работн. класа и б) че тия негови интереси могатъ най-сигурно и най-правилно да се защитаватъ и застъпятъ само отъ гледището и чрезъ политическата мощъ на социалдемократията, която единствено изразява и представлява общите интереси на работн. класа;

2) че въ сѣществувашия учителски съюзъ отъ нар. учители господствува по отношение на най-главния въпросъ — социалното положение на учителя, а вследствие на това и по характера на неговата организация, едно чисто буржуазно схващане, което удря своя противо-пролетарски печатъ върху цѣлия животъ на Съюза, върху всички негови аспирации и борби;

3) че тоя Съюзъ въ очертаване на своята буржуазна физиономия достигна до една открита, враждебна демонстрация противъ стремежа на учителите социалдемократи да пропагандиратъ срѣдъ народното учителство своето разбиране, като чрезъ това официално се прегради или се правятъ опити за пълно преграждане свободниятъ достъпъ въ организацията на единствено правилния възгледъ за защита на учителските интереси;

4) че поради тази си тенденция, Съюзътъ не представлява вече никаква гаранция, че ще защитава членоветѣ си, привърженици на социалистическия идеалъ;